

[Peter Nielsen.]

dem, der i disse tre år har foretaget opsparring. Der er derfor foreslået visse lempelige overgangsbestemmelser, således at indbetalte beløb kan hæves senest om 5 år.

Det er måske værd at tilføje, at der stadig er mulighed for at opnå skattelettelse på anden vis for den ungdom, der ønsker at spare op. Men vi har jo stadig det ejendommelige i vort skattesystem, at man er skattefri i det første år, man opnår indtægt, mens skattebyrden det efterfølgende skatteår bliver særlig følelig, fordi man ikke kan gøre brug af skattefradragsreglen og alligevel må betale efter satser, der er betinget af denne regels anvendelse. Selv om 30 pct.s reglen vel mildner noget herpå, rammes de unge af dette mærkelige system — og ofte på det tidspunkt, da de skal sætte bo. Men alt det er noget, der finder sin naturlige løsning, når kildeskattesystemet indføres.

Lovforslaget betyder en lempelse for de unge ikke-forsørgere, idet de får den samme skattelempelse, som andre ikke-forsørgere fik i 1958. Jeg anbefaler derfor lovforslaget.

Foged: Jeg kan i mangt og meget give det ærede medlem hr. Peter Nielsen tilslutning til hans udtalelser. Med hensyn til spørgsmålet om kildeskat vil jeg gerne tilføje: om det så skal ud mellem sidebenene, så skal det siges.

Selve lovforslaget vil jeg gerne tiltræde. Vi kunne ønske enkelte ting drøftet i et udvalg, f. eks. om frigivelsestidspunktet skal være det fyldte 27. år eller et andet år; dette spørgsmål vil vi gerne have nærmere belyst, måske også i tal. Dertil kommer, at etablering af selvstændig erhvervsvirksomhed jo kan være frigivelsesgrund. Selv om det ikke er tidspunktet til en revision af loven, vil vi spørge den højtærede finansminister, om der ikke kunne tænkes andre frigivelsesgrunde end lovens, som det måske var rimeligt at tage op, f. eks. studieformål. Det kan nemt hændes, at unge mænd eller kvinder på 16, 17, 18 eller 20 år, som har opsparet midler, senere giver sig til at studere. Da ville det være rimeligt, om de kunne få lov til at anvende deres egne penge. Vi skal snart behandle de studerendes forhold; jeg finder derfor, vi bør se på dette spørgsmål.

Hvorvidt den fuldstændige frigivelse af

indskudsbeløbene skal finde sted den 1. januar 1966, er også en af de ting, vi gerne vil drøfte i et udvalg.

Som afslutning kun dette, at vi ophæver nu en tvangopsparingsordning, med hensyn til hvilken jeg altså ganske tilslutter mig de betragtninger, det ærede medlem hr. Peter Nielsen gjorde gældende, en ordning, der har været til gavn for ungdommen, men måske har været lidt vanskelig at administrere. Jeg vil kun henstille til den højtærede finansminister, at opsparingen stedse må få en favorstilling i dansk lovgivning, også for de unges vedkommende, og bl. a. henvise til de forslag, vi har fremsat om en frivillig opsparingsordning, der er væsentlig bedre end de gældende.

Ellen Strange Petersen: På det konservative folkepartis vegne vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med den højtærede finansministers forslag om ophævelse af loven om en opsparingsordning for unge ikke-forsørgere.

Da loven i maj i fjor var til revision, fordi man oprindeligt havde glemt at medregne ugifte mødre som forsørgere, fremhævede mit parti, at vi ønskede loven ophævet. Vi påpegede, at vi fandt det urimeligt at pålægge unge ikke-forsørgere en tillægsskat, som det i realiteten er, hvis de ikke opfyldte de i loven fastsatte opsparingskrav. Uanset hvor ønskelig opsparing i de unge år er, kan der være gode grunde for, at en ung skatteyder ikke er i stand til at præstere en sådan opsparing. Der kan være unge, der arbejder på at fuldende et studium, eller unge, der støtter forældre eller søskende; sådanne unge måtte loven forekomme at være et forkasteligt indgreb i den personlige frihed til selv at disponere over egne midler.

Dertil kom, at vi kunne fremhæve, at loven har været urimeligt dyr at administrere. Det udvalg, der blev nedsat i maj sidste år til behandling af revisionsforslaget, stillede en række spørgsmål til den højtærede finansminister, og de svar, der fremkom fra finansministeriet, måtte yderligere bestyrke kravet om at få loven ophævet. Det blev oplyst, at der for 2. halvår af skatteåret 1958-59, da indskud og tillægsskat skulle udredes for første gang, var 85 000 personer, der omfattedes af ordningen. Af disse valgte godt halvdelen at spare op